

не знаеше. Той видѣ само лигиенца, който се промѣкваше къмъ рѣката съ тѣлото на Кротона, но повече нищо не знаеше. Виниций, може би, е убитъ, но, може би, така сѣщо, да е само раненъ или хвантъ въ плѣнъ. Хилонъ чакъ сега се досѣти, че христианитѣ, вѣроятно, не сѣ се осмѣлили да убиѣтъ единъ човѣкъ, толкова могъщественъ, августианецъ и занимающъ високъ воененъ постъ, тѣй като подобна постъпка можеше да прѣдизвика гонение противъ всичкитѣ имъ едновѣрци. Видѣше му се твърдѣ правдоподобно, че тѣ само насилствено сѣ го задържали, за да дадѣтъ врѣме на Лигия вторично да се скрие на друго мѣсто.

Тази мисль доста го ободри.

— Ако това лигийско чудовище не го е раскъсало въ порива на гнѣва си, той е живъ, а ако той е живъ, тогава самъ ще засвидѣтелствува, че азъ не съмъ му измѣнилъ и, слѣдователно, за мене не само нѣма никаква опасностъ, но (Хермесъ, расчитай още на двѣ телета!) прѣдъ мене ще се открие ново поприще... Азъ могъ да обадиж на одного изъ волноотпустѣнитѣ дѣ трѣбва да търси своя господарь, а да ли той ще се обърне къмъ префекта или не — това е негова работа, за мене е важно само да се избавѣмъ отъ необходимостта лично да явѣмъ за случившето се на властитѣ. Могъ сѣщо да идѣ при Петрония и да расчитамъ на награда... Търсихъ Лигия, сега ще търсѣмъ Виниция, а послѣ пакъ ще се заемѣ за Лигия... Нужно е, обаче, първо да се узнае, уцѣлѣлъ ли е той, или е убитъ.

На Хилона минъ прѣзъ ума, че той би могълъ прѣзъ нощта да иде въ пекарнята на Дамеса и да распита Урса, но веднага се остави отъ това намѣрение. Той прѣдпочиташе съвсѣмъ да се не срѣща съ Урса. Гъркѣтъ, очевидно, можеше съ пълно основание да прѣдположи, че, ако Урсъ не е убилъ Главка, значи нѣкой го е спрѣлъ. Прѣдумалъ го е нѣкой отъ христианскитѣ първенци, комуто лигиенцѣтъ е открилъ намѣрението си. На Урса, вѣроятно, сѣ обяснили, че тази работа е тъмна и че е искалъ да го подмами нѣкой прѣдатель. При това, щомъ си спомнѣше за Урса, по цѣлото тѣло на Хилона прѣминавахъ студени трѣпки. Той съобрази, че много по-удобно е да прати Еврикия, който вече е тамъ, може да иде въ къщата, дѣто се случи стѣлкновението. Хилонъ въ това врѣме ще се наяде, ще се окъпе и ще се наспи. Безсѣзната нощъ, пѣтя за Отстрания и бѣгството отъ отвѣдния брѣгъ на рѣката бѣхъ го съвсѣмъ уморили.

Утѣшаваше го само едно обстоятелство: той имаше двѣ кисии съ пари, — едната, която му даде Виниций въ къщи, а другата, която му подхвърли на връщане отъ